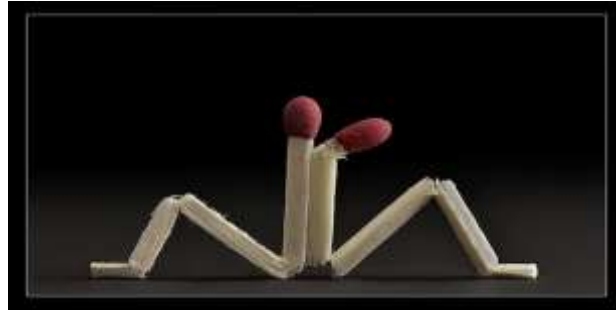

Điểm tựa cuộc đời

Các bạn thân mến,

Trên hành trình của cuộc đời, hầu như ai cũng biết rằng mỗi người chúng ta đều phải tự bước trên đôi chân của chính mình, đây là điều tất yếu. Nhưng đôi khi, trên hành trình đó, ta cũng cần đến một điểm tựa nào đó: Theo thiên ý, tôi thú thật là:

- * Cần một điểm tựa để giữ vững niềm tin và sức mạnh, để an tâm là có một bờ vai, một bàn tay luôn đưa ra và sẵn sàng cùng ta vượt qua trùng khơi của cuộc đời.
- * Cần một điểm tựa để cùng vượt qua những giông bão gió mưa của cuộc đời, để cảm nhận rằng mình không lẻ loi cô độc trên bước hành trình.
- * Cần đâu đó một điểm tựa để được tay trong tay bước thong dong qua những bon chen, nghiệt ngã, những xô bồ, dối trá hơn thua của cuộc sống văn minh nhưng đầy phức tạp hôm nay.
- * Cần một điểm tựa mỗi khi tâm hồn ta bỗng trống rỗng, chênh vênh để được tựa vào, để có được cảm giác của sự an toàn, bình yên.
- * Cũng cần một điểm tựa để những đêm sáng trăng cùng nhau nâng chén trà thơm, chuyện trò tâm sự, quên đi những muộn phiền...rồi sau đó ngủ say trên sự đời nhiều tranh đua nhọc nhằn lo toan ngoài kia khi trời hừng sáng.

Các bạn thân mến, nhưng ta tìm điểm tựa ở đâu đây? Các bạn có biết không? Tôi thì nghĩ như vậy:

- * Đôi khi...ta không nhận ra rằng, điểm tựa cho cuộc sống trên hết là gia đình ta, là những người ở gần bên ta, những người thân thương thường ngày ta gặp mặt., những người luôn mang lại niềm vui, hạnh phúc nho nhỏ cho cuộc sống của mình qua câu chào, tiếng chúc, giọng nói, nụ cười....
- * Đôi khi...ta mãi miết đi tìm điểm tựa mà hờ hợt, vô tình không thấy được những người luôn âm thầm dõi theo từng bước đi của mình, cha mẹ, anh chị em trong gia đình, những người bạn, những bờ vai vô hình vững chắc trong mọi sinh hoạt luôn sẵn lòng để cho ta tựa vào.

Chúng ta đã khám phá ra chưa? Và nữa, chúng ta có biết không?

Các bạn cũng biết đó, cuộc sống vốn vội vã, ngày tháng cứ mãi trôi không ngừng nghỉ, con người chúng ta cứ vô tình chạm vào nhau và xa nhau. Những mối quan hệ cũ, mới. Người quen, kẻ lạ....cũng dần dần là điểm chấm nhạt nhòa. Những người đã từng thề hẹn, hứa với nhau yêu quý trọn đời, đã từng ôm xiết lấy nhau, ghen ngào trong giờ phút chia tay....rồi cũng mất tích, chìm xuống trong biển đời mênh mông....Và những điểm tựa đó cũng sẽ nằm trong quy luật còn-mất, đến-đi mà thôi. Vô thường là vậy.

Cho nên, các bạn ơi, trong giây phút hiện tại này, trong số những người đang cùng bước đi chung với chúng ta, chúng ta có tìm được cho mình một điểm tựa hay không mà thôi ! Thật ra đến một độ tuổi nào đó, một giai đoạn nào đó của cuộc đời, nhất là tuổi về chiều, chắc các bạn cũng như tôi, tôi thấy thêm một cảm giác bình yên, một điểm để tựa vào, xua đi những mệt nhọc, những áp lực, những muộn phiền trong cuộc sống. Bụt dạy ta chỉ nên nương tựa vào chính mình (điều này làm được thì hạnh phúc lắm thay!), nhưng trong cuộc sống thế tục này, có được điểm tựa nào đó bên ngoài cũng là một thuận duyên cho mình vậy.

Thú thật, đôi khi tôi cũng miên man hoài niệm, thương nhớ về các điểm tựa của thời mơ mộng ngày xưa, đôi khi cũng tự hỏi, nếu ngày đó tôi mạnh dạn, kiên hơn một chút, hay để ý quan tâm hơn, dành cho bạn ấy nhiều thời gian hơn thì chắc bây giờ tôi không phải hối tiếc. Nhưng quá khứ đã qua rồi, những người mà chúng ta không sống cho nhau, vì nhau...không trân trọng, quý giữ...cũng chỉ là hoài niệm trong tiếc nuối mà thôi... và chúng ta góp nhặt được gì để đi tiếp ?

Tôi nhận ra, cái hạnh phúc lâu bền là có một đời sống yên ổn, bình an. Lúc gặp khó khăn, có người đưa tay ra nắm lấy. Lúc mệt mỏi có người để tựa vào. Bình bình an an mà bước qua năm dài tháng rộng....và chắc chắn là những người bạn ở bên ta trong giây phút hiện tại này mới có thể là điểm tựa cho ta vậy.

Xin hãy trân trọng, níu giữ và nuôi dưỡng những điểm tựa của hiện tại này các bạn nhé!

Hiên trúc – đầu hè 2020

Bông Lọc Bình

Kính mời đọc thêm những bài khác của tác giả tại:
<http://www.vietnamvanhien.org/TamHaiDuc.html>

www.vietnamvanhien.org

